

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških tobakarnah kakor „Edinosti“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo vsako leto, ako priložijo naročnini za „Edinosti“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“ so: za peti-vrstico 8 kr., za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi

Frankovana pisma in rokopiše je pošiljati vrednistvu „Edinosti“. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

NOVIČAR

Dopolnilna volitev za III. okraj Tržaške okolice v deželni oziroma mestni zbor tržaški vršila se boče jutri. V tem zadnjem hipu obračamo se do zavednih volilcev tega okraja, da se strogo drže narodne discipline, kakor so se je držali vsikdar dosedaj, in oddajo svoje glasove narodnemu kandidatu, g. Ivanu Mariji Vatovcu. Kdor bi rušil disciplino iz zgolj osebnih oziror, tega bi morali smatrati kot izdajalca naše narodne stvari.

Politične vesti. Jutri, dne 15. t. m. boče na Dunaju shod 34 delavskih vodjev, da se dogovoré o tem, kako naj sprejmejo socialisti volilno preosnovo.

Berolinski listi so kaj hladno sprejeli Taaffejevo volilno preosnovo. Sprejeli so jo tako kakor liberalni listi Dunajski. Posebno pa kritikuje „Vossische Zeitung“ Taaffejev načrt, veleč, da grof Taaffe bajé sam ne veruje, da prodré njegova preuredba.

Sovraštvo Francije proti Italiji narašča, vsaj po novinah. Razni francoski listi so grozno razburjeni, ker je nemški cesar imenoval vojvodo napolskega „a la suite“ pošp. št. 145, kateri leži baš v Metz, katero imenovanje je italijanski kralj odobrill. Ča je že bila — pravijo — prisotnost italijanskega kraljeviča pred Metzom samo mimogredoča demonstracija, je pa to imenovanje stalne izzivanje Francije. — „Figaro“ ve celo povedati, zakaj da je Italija ustavila oboroženje. Pravi, da je cesar Fran Josip s svojim uplivom odvrnil Italijo od pogubonosne politike ter ji dal razumeti, da istodobno, ko bi Italija napadla Francijo,jenja tudi trozveza. — Sicer „Figaro“ véasih nekoliko pretirava, jedro pa izvestno obstoji.

Nemško-ruska trgovinska konferenca, katera se vrši sedaj v Berlinu, razpravlja silno potajno. Vendar pa trdé merodajni trgovski krogi, da pride teško do sporazumljenja.

Angleško brodovje dospelo je dne 11. t. m. na italijansko obrežje. Ker pa je v Italiji veljaven novi zakon, po katerem ne smejo biti istodobno več kot tri inozemske ladije v jednom in istem pristanišču, moralo se je razdeliti angleško brodovje v dve diviziji, od katerih je priplula prva pod poveljstvom admirala Scymurja v Tarant (oklopnice „Sanspareil“, „Nil“ in križarka „Hawke“), druga divizija pa v Catanijo (oklopnice „Inflexible“, „Dreadnought“ in križarka „Edgar“). — „Pol. Corr.“ javlja tudi, da bodo vse slavnosti na čast Angležem sicer iskrene, toda brez oficijelnega značaja, da se mora vsled tega že v naprej izključiti misel na protidemonstracijo obisku ruskega brodovja v tulońskem pristanišču.

O pripravah za sprejem Rusov poročajo iz Toulona: Mesto je v zastavah, seveda skoro izključno v francoskih in ruskih. Tujcev je ogromno števílo, toliko, da ne dobodo več krostora po prenočiščih, čeprav morajo plačati od 20 do 70 frankov na dan. Srečnejši so pa dotični, kateri so dobili svoje spalnice na brodovih, kajti plačajo le 85 frankov na dan in so se poleg te gnotne prištede še vozili Rusom nasproti, česar gostilničarji gotovo

ne morejo storiti. — Iz Marzelja prihajajo celi vozovi daril za Ruse. Poleg umetniških so pa tudi praktična darila za mornarje, kakor: šampanjec, smodke, sir, sladčice itd.

Sultan je podaril za naredbe proti koleri iz svojega premoženja 700.000 frankov, da se zgradijo v Meki stanovanja in bolnica za hodočastnike — domače in ptuje. Te zgradbe hoče tudi vzdržavati iz lastnega imetka.

Nekdaj in sedaj. Od leta 1848 do danes je minolo blizo polstoletja. Nastopni dve naredbi, ki ste nam došli slučajno v roke, pričati, kako so v letu 1848 vojaške in civilne oblasti spoštovale naše okoličane in — njihov jezik in njihov patriotizem. Naredbi se glasiti:

Št. 1108.

Visokoblagorodnemu Gospodu Oberstvomajstru Jovanu Bušeku, zapovedniku teržaško-teritorialne straže

v TERSTU.

Že večkrat sim imel priloznost, oficirske in vajaške serca Vam podložnoga Bataljona teritorialne straže ceniti, z velikim veseljem pak sim se njegovoga serčnoga zadržanja sam osebno prepričal, ko je pri Svetomu Jerneju mestnoga okrožja sovražnik na suho priti grozil kakor sim tudi na drugi nasproti strani pridno njegovo čuvanje in brambo morskoga brega dobro opazil, dokler je sovražno brodovje blizo bilo.

Gospod Oberstvomajster nej tedaj oficirjam in celomu vojaštvu tako moje pričanje z očitnim ukazom na znanje dejo, ino naj zraven opomnijo, de se jez častnoga cenim, ker take junake med meni podložne, v brambo teržaškoga mesta in teritoria namenjene trume šteti zamorem. Bodite scer tudi Vi, Gospod vodja, žive moje hvalečnosti ob koristni in dobro izhajavni vodbi tega lepoga in krepkoga Bataljona zagotovljeni.

V TERSTU 25toga Velkitravna 1848.

GYULAY I. r.

F. M. Lt.

Št. 1988—P.

Častitljivi Komandi teržaško-teritorialnoga vojaštva

v TERSTU.

Teržaško-teritorialna straža je v ravno pretečenih dnevih, ko je sovražno brodovje našem mestu grozilo, svojim večletnim velikim častem in zaslužban novo znamenje domoljubnoga truda pridjala, ker se je verlo pridno in pogumno vsim napravam teritorialnoga varstva podložila.

Bodi slava, čast in zahvala taki junaški trumi, in njeno zasluženje neprehama krepko podpirati sim in bodem jez vedno pripravljen.

V TERSTU 26toga Velkitravna 1848.

Ilirsko-primorski poglavar

ALTGRAF SALM I. r.

In kako je dandanes? Isti okoličani sumničijo se dandanes kot panslaviti, označujejo se kot inerijorne pleme in njihov jezik potiska se v kot in smeši po odličnih društvih, in to od ljudi, kateri bi morali proslavljati okoličane iz istih vzrokov, iz katerih sta jih proslavljala — Gyulay in Altgraf Salm.

Mestnemu magistratu dela preglavico, kaj boče pač z zadnjič odločenimi občinskimi dokladami v pokritje letne zgube,

ako mu jih vlada ne potrdi. Kakor smo svoječasnó poročali, naložili so gospodarnih doklad na vino, meso in pivo ter jih v enem dušku brez razprave in prigovora odobrili kakor da bi hruške klatili. Na menenje občinstva, dobre nasvete slovenskih poslancev in na svarilo vladnega zastopnika se niso ozirali, temveč gledali le na to, kako napolné občinsko blagajno. Silo so imeli, a vlada nima take sile in je celo mogče, da jim odreče potrdilo. Zadnje bi pač bilo želeti, kajti samo v takem slučaju bi morda gospoda začela resno misliti, kako skróiti preogromne občinske troške, kar bi bilo edino ležilo Trstu in njega prebivalstvu. Mestne očete skrbi tudi, kaj boče z javnimi skladišči, kateri požirajo do 70.000 gld. letnih mestnih dohodkov. Ukrenili niso še ničesar, razun da so ja ponudili državi s pogoji, da jih podpira z letno dotacijo ter da občini navzlic temu pušča gospodarstvo v njih in čisti dobiček. Vsakdo zna, zakaj pač pošajo javna skladišča ter so za mesto pasivna. Manjka jim pridne roke, katera bi strebila nekoliko nepotrebne navlake ter napravila red. Skróiti bi se pred vsem morali troški z odpravo več neveščih uradnikov, nepotrebne potrate itd. Pod strogim gospodarstvom bi se javna skladišča v nekoliko letih spremenila v koristonosno podjetje. Dokler se pa nahajajo v rokah nepraktičnjakov, bodo zmirom pasivna. Evo, kedaj je tržaškim Lahom dobra avstrijska državna pomoč!

Javna dobrodelnost. Z dnem 30. septembra bilo je v tržaški mestni oskrbnici in sirotišnici oskrbljenih 240 možkih, 168 dečkov, 213 ženskih in 56 dekle; skupno torej 877 oseb. Na mesečnih podporah izdalo se je meseca septembra 1919:50 gld., na izrednih podporah pa 810:25 gld. Poleg tega dobilo je vsak dan 1005 oseb juho, skupno torej v tem mesecu 30.150 oseb. V delavnicah za zapuščeno dečo bil je 101 deček, kateri so se učili: 18 jih je pohajalo v dnevno šolo, 17 učilo se je mizarstva, 27 ključavničarstva in kovaštva, 17 čevljarstva, 15 klesarstva in 7 krojaštva.

Iz spodnje okolice se nam piše: Iz zadnjih števílk cenjene „Edinosti“ se čujejo glasovi o potrebi „pripravnice“ za spodnjo okolico. Ta naj bi bila nekak most mej okoličanakimi šolami do srednjih šol. V zadnji „Edinosti“ kliče g. X. naše politično društvo na pomoč, naj bi se ono oglasilo, dokler je čas. No, jaz bi bil tudi za to, ako bi naše politično društvo imelo toliko vpliva v rumeni hiši, da bi zamoglo pretvarjati „želje“ v dejanja. A bojim se in naravnost rečem, da bi potezanja političnega društva več škodilo nego koristilo, ker bi se smatrala kot umetna agitacija. Ako je pripravnica res potrebna za spodnjo okolico, naj jo zahtevajo oni, katerim bi neposredno koristila: slovenski očetje — posestniki rojanski, svetoivanski, škedenski in mestni naj jo zahtevajo. Oni, kateri imajo otroke, naj se potegnejo za njo. To bo več izdalo, kakor da bi politično društvo seglo v mes. Bodite gotovi! Ako je vlada nam količkaj naklonjena, ako res pozna naše potrebe, udala se bo prošnjam roditeljev — političkim gospodom bi se težko uklonila. To v pojasnilo!

Rojansko posojilno in konsumno društvo je imelo meseca avgusta in septembra 12.380 gld. 32 kr. prometa, namreč

6285 gld. 27 kr. dohodkov in 6095 gld. 5 kr. troškov. Reservni zaklad je narasel na 607 gld. 53 kr.; novih udov je pristopilo 5. Opozarjamo vnovič slovensko občinstvo v Trstu na to lepo napredujoče društvo ter na njega obrtna podjetja, namreč: na prodajalnice jestvin v ulici Belvedere št. 3 in na gostilno v Rojanu pred cerkvijo. Vsacemu tržaškemu rodoljubu naj velja rek „svoji k svojim“ ter naj se poslužuje v društveni prodajalnici. Ako se poleg tega vpiše kot zadružnik, deležen je tudi čistega dobička na vsem vkupljenem blagu. Prodajalnica je pripravna za vse mesto, ker je v lepem bližnjem kraju ter se udom in kupovalcem kupljeno blago donese na dom. Ni toraj izgovora, da leži predaleč. Osobito slovenski meščani se dosedaj še vse premalo poslužujejo v tej prodajalnici ter rajši zahajajo k tujcem, nego da bi drugim sorojakom dali dober vzgled ter kupovali v zadružni prodajalnici, s čemur bi koristili sami sebi, ker bi bili deležni letne dividende ter narodni stvari, ker bi jo z obilnim kupovanjem podpirali in krepili. Kaj nam pač pomaga godrnjati na vlado, magistrat in Lahe, ako nočemo podpirati pristvo narodnega podjetja ter rajši zahajamo k tujcem nego da bi koristili sami sebi. Znano je vsem, da v novem delu mesta biva mnogo slovenskih družin, koje vse bi se lahko posluževale pri tem narodnem podjetju. Naj bi jih vsaj ta klic spomnil na njih narodno dolžnost ter naj bi k društvu pristopili kot udje ter kupovali pri njem. Ako bi le desetina mestnih slovenskih prebivalcev v Trstu pristopila k društvu ter je dejansko podpirala, lahko bi se v nekoliko letih vspelo do prave narodne trdnjave. Naj bi toraj naši opomini ne ostali brezuspešni ter naj dovedejo na še ljudi v naš krog. Novi udje se še vedno sprejemajo; zglase se lahko v prodajalnici ali v gostilni v Rojanu ob uradnih urah vsak četrtek od 6—7 ure zvečer in ob nedeljah od 9. do 10 zjutraj.

Stoletnica smrti kraljice Marije Antoinette. Dne 16. t. m. boče sto let, odkar je padla glava nesrečne kraljice Marije Antoinette, soproge franceskega kralja Ljudevita XVI. in hčere cesarja Franca I. v grozoviti francoski revoluciji koncem minuloga stoletja. V spomin nje smrti darovala se boče v župni cerkvi na Rennwegu na Dunaju svečana zadušnica. O tej priliki boče izložena na ogled dragocena mašna oprava, napravljena iz poročne obleke nesrečne kraljice.

Redka penzionista. Malo je očetov, katerim je redka sreča, da uživajo po dolgoletni službi mirovino, združeni z umirovljenim sinom. Ta redki slučaj nahajamo v Rexabu, v Gornji Avstriji. Gosp. Ivan Bichler sen., star 86 let, rodom z Solnograda, služil je pri financi 41 let. V Halleinu bil je on prvi uniformirani finančnik. Njegov sin, istega imena, je 60 let star in je bil nedavno umirovljen po 42 letni službi. Oče in sin služila sta torej državi skupno 83 let ter uživata, naravno, vsak svojo penzijo. Oba sta z ozirom na svojo starost krepka in zdrava (skupno imata 164 let). Sedaj sta se preselila oba v Solnograd, da uživata v miru svoje zadnje dni. —

Izseljevanje v Ameriko. Po uradnih izkazih dospelo je v mesecih juliju in av-

gustu t. l. 49.093 izseljencev v Novi York. Največi del pripada Avstro-Ogerski. Čuditi se moramo temu velikemu številu izseljencev iz našega cesarstva tembolj, ker imajo naše zemlje — sosebno Ogrsko — v obili meri pogojev za preživljenje tudi 100.000 milijonov prebivalcev. Kje tiče vzroki tej žalostni prikazni? Pred vsemi bi nam mogli dati pravi odgovor na to vprašanje — madjarski šovinisti.

Bosenske železnice. „Bosn. Post“ javlja, da se odpre dne 22. t. m. novododelana proga Lašva-Travnik. Građenje je skoro povse končano: Dne 16. in 17. t. m. bodo poskusi z mostovi, 19. in 20. t. m. pa bude redarstveni pregled proge. — Tudi proga Travnik-Dolnji Vakuf lepo napreduje, posebno kar se tiče komarskega prerova (tunela), od katerega je že prekopanih 1315 m. ves tunel pa bude dolg 1386 m. Na njem dela noč in dan nad 1200 delavcev, po noči je stavbišče električno razsvetljeno. Misli se, da bude ta prerov dogotovljen do januarja 1894. l.; doslej se dela na njem še-le 13 mesecev.

Največji teleskop (daljnogled) na svetu. Iz Pariza javljajo, da so se sedaj resno lotili gradnje orjaškega teleskopa za Pariško razstavo leta 1900. Ta teleskop bude pravi čudež. Imel bude zrno (steklo) tri metre v premeru, in pol metra debelo, katero bude tehtalo 8000 kilogramov! Skozi sedanje največje daljnoglede, kateri imajo zrno z 1 m. v premeru, vidi se luna, ki je oddaljena kakih 50.000 milj od naše zemlje, kakor da bi bila oddaljena le 15 milj. Po tem razmerju bude primaknena z orjaškim teleskopom toliko, da se bude videla, kakor da je oddaljena samo jedno miljo! — No, ker že sami ne moremo na mesec, si ga pa primaknemo k nam. Gledajoč skozi ta daljnogled, bo že človek res mislil, da more kar lestvico pristaviti in pa zlesti na . . . milo lunico!

Sredstvo proti náhodu. Po drju. Onimus-u v Monacu (Monte Carlo) je jako preprosto in dobro sredstvo proti náhodu sok od limone. Stisne se namreč limona v dlán in se potegne sok skoz nos v usta. Po dva- do trikratnem ponavljanju je náhod izginit. Tudi proti kroničnem vnetju vratu je to preprosto sredstvo baje izvrsten pripomoček.

Za voznike. Ulico Fabio Severo začno dne 16. t. m. posipati, kar je skrajno potrebno. Ker se bude pesek tlačil z valjarjem na pár, ostane ulica do končanega popravka zaprta vozovom od kavarne Fabris do Senenega trga (Piazza del Fieno).

Zblaznel politik. Arpad Vallyi, podpredsednik neodvisne madjarske stranke, zblaznel je v Budimpešti. Že parkrat je v poslanski zbornici jako zmedeno govoril; sedaj pa mu je prišlo trdno prepričauje, da ga zove kralj (ogrski) v Godöllö, da sestavi novo ministerstvo.

Električna razsvetljava v Novem Yorku. V Novem Yorku sveti ponoči 78.504 navadnih električnih svetilnic, in 2008 velikih, z obojnimi žarkom. Podvzetje imelo je letos prvega polletja 182.302 delarja čistega dobička. No, ta dobiček pa vendar „nekoliko“ prekosi dobiček tržaške občinske plinarne!

Koliko je stala voznja podkralja egiptskega v Carjigradu? Egiptski ministerski svet je odobrilo nedavno troške podkraljeve o njega obisku v Carjigradu. Mladi podkralj Abbas paša je potrošil v malo dnevih nič manj nego 8600 egiptskih lir (= 223.600 frankov!) Vidi se, da so podkraljevski izleti nekoliko — osoleni! Od te svote pride 4600 eg. lir za najemnino parnika in plačo osebja, 4000 eg. lir. pa je potrošil v darila dvorskim dostojanstvenikom deloma v dragocenostih, deloma pa v gotovem denarju, kar je bilo obdarjenim gotovo še ljubše.

Ogenj. Dne 12. t. m. zvečer nastal je ogenj v prodajalnici Maksimiljana Švaglja na trga Cavana. Škode je do 500 gld., prodajalnica je zavarovana za 10.000 gld.

Morilec de Jong. Iz Amsterdama javljajo, da je sklenilo sodišče morilca de Jonga hipnotizovati, da izvleče kaj iz njega v stanju nezavednosti, ker neče ničesar povedati. — Kolikor se kaže, se utrjuje vedno bolj sum, da je de Jong jedna in ista oseba z grozovitim morilcem „Jackom-razparalcem“.

Dalje javljajo iz Amsterdama, da so našli truplo njegove tretje žene v reki Amstel. Morilcu predočili so žrtev. — Ne more se pa kljubu teškega suma dokazati, da je identičen z Londonskim morilcem ženskih: Jackom-razparalcem. Zatožen je torej samo sebičnega umora na treh svojih ženah. Razprava proti njemu se bude vršila v Amsterdamu pred porotnim sodiščem početkom novembra meseca.

Požar v vojašnici. Iz Peterburga je prišla vest, da je nastal ogenj dne 5. t. m. v vojašnici pehote v Rostovu, gubernije Smolensk. Ogenj se je širil tako naglo, da je zgorelo 28 vojakov, 11 jih je pa smrtno ranjenih, ker so poskakali iz gornjih nadstropij.

Sodnijsko. 40-letni gostilničar Amerik Fragiaco iz Kopra, — oče šestero otrok — je obsojen radi javnega nasilstva na dvomesečno ječo — Opsoval je carinarje v svoji gostilni.

Nadepolna služabnica. 17letna Marija Karis iz Obrova na Hrvatskem prosila je gospo Antonijo Nidax, stanujočo v ulici del Pesce št. 1, da jo vzame v prenočišče. Gospa je služabnici dovolila ostati v stanovanju, ker jo je poznala z videza. Ko pa se je gospa oddaljila po opravih, porabila je mlada Marička preugodno priliko in pobrala nekoliko oblačil in perila, dva goldinarja v denarju, dve škatli kave in 1 kg. sladkorja in jo popihala. Ko je gospa prijavila tatvino policiji, pokazalo se je, da je nadepolna služabnica na isti način zapustila svojo službo pri gospej Emi Turrini v hiši št. 33 ulice Barriera, ostavivši v odškodnino za ukradeno blago svoj prazen kovčeg. — Redarstvo išče pridno dekle.

Poskus samomora. 21-letna Julija Eckardt povžila je včeraj nekaj strupa z namenom se usmrtiti. Prihiteli zdravnik dal jej je nekoliko protistrupa in je bila kmalu izven nevarnosti. — Istotako se je hotel včeraj zastrupiti izdelovatelj kartonaž, Anton Cechelin. Preveli so ga v bolnico.

Samomor. V gozdiču nad Rojanom obesil se je 42letni Fran Pleban, stanujoč na Greti, št. 10, udovec in oče treh malih otrok. Pleban bil je o svojem času težak na „dogani“, pozneje pri državni železnici, zadnji čas pa je bil skoro dva meseca brez službe. — Oblastnija je odredila, da ostanejo za sedaj uboge sirote v obskrbni pri g. Antonu Krajcarju, pri katerem je pokojni stanoval.

Laterijske številke. Izžrebane 14. t. m. V Trstu: 58, 23, 48, 3, 40.

Hvaležnost živali.

Pravljica — Pripoveduje Jadranski. (Dalje.)

Pobit in otožen šel je pravil Božidar svojih mamici in kačema belouškama, kaj mu je kralj Lakota zagodel in kaj zaprotil. Ejž! vzdihovala je mamica, kako boš v stanu, sinko moj, kaj tacega izvršiti, ko nisem vzela niti jerbasa seboj. Pa tudi če bi ga bila vzela seboj, kje imamo kraljico in toliko druge ropotije, koje bi pobasali vanje.

Previdna belouška-mati pa je govorila in rekla: Jaz sem nekdanja kraljica, in mlada belouška je kraljičina, moja hči. Pes in maček, ki ja imata pri sebi, bila sta nekdanj lastnina paglavca kralja Lakote in ta dva prodali so njegovi sorodniki paglavci za tri hlebe črnega kruha. A jerbasa nimamo; in bogvedi, so-li paglavci požrli one tri črne hlebe ali ne.

Božidar je potrkal na prestan in ga zagovoril. Dvanajst zlatih strežnikov vzrastlo je iz črne zemlje, ki so se odzvali:

Kaj bi rada tvoja vlada?

Prinesite mi v jerbasu one tri hlebe črnega kruha, ki sem jih jaz sam dal hudobnim paglavcem za psa, mačko in mlado kačo belouško! — govoril je Božidar, in strežniki so mu na to odgovorili: Težko je izpolniti tvoje povelje, kajti paglavci so bežali daleč daleč v neki grad, ki nima ni oken ni vrat, hlebi so jim pa ostali na želodeh in so v njih okameneli. — Vender, kar človek ne more, v to Bog pripomore. To reki so izginiti v črno zemljo.

Zlati strežniki so pa hitri kakor blisk in kmalu zatežni ležal je jerbasa na tleh pred Božidarom in njegovo mamico, in trije veliki hlebi črnega kruha razpostavljeni so bili v njem. Kači belouški sta se povili v dva velika svitka, katera je skrbna mamica lahno položila v jerbasa, potem pa dela še Belina in brkastega Mustafa vanj. Naložila si je jerbasa na glavo in Božidar jej je v tem opomogel. Ali ko je bil že jerbasa na glavi, začeli ste se dobri mamici zapletati nogi, premajavala se je na životu, glavo je začela kimati in vrat se ji je lomil, jerbasa je nekako plaval na glavi, kakor čoln na razburkanem valovju.

Menda ne, ker bi ne bila privajena jerbasu? O ne! — Belin in Mustafa, ta dva poredneža, domišljujoča si, da ju je dobra žena naložila na glavo, za to, da bi se ona dva nekoliko pokratkočasila: igrala sta se in valjala po jerbasu, kar se je dalo. Premikala sta svojim kolobanjem jerbasevo ravnotežje od srede zdaj proti jedni, zdaj proti drugi strani. Kmalu jima je bilo tudi dovolj in hop! skočil je Belin iz jerbasa, in mucek za njim.

Jerbasa se je prevrnil, kači ste padli v dveh svitkih na tla, trije črni hlebi pa so se točili po dvoranah na tri kraje, kakor trije okrogli brusi. —

Polagoma sta Božidar in mamica zopet vse lepo pobrala od tal in znosila vse skupaj v jerbasa, katerega sta pa obadva nesla na rokah pred paglavca, kralja Lakoto. Ko sta prišla predenj ni bilo še solnce dvakrat zašlo. Lahno sta položila jerbasa na tla in Božidar je dejal kralju: Evo ti jerbasa, v njem tri hlebe črnega kruha, za katere so tvoji sorodniki prodali psa in mačka in belouško po vrtu.

Evo ti tvojega psa in tvojega mačka, kraljico in kraljičino v enem in istem jerbasu. —

Težko bi se bila Belin in mucek Mustafa ustavila v jerbasu, da se nista spravila na črne hlebe in z njimi nekoliko pomudila. Načenjal jih je v prvo Belin na vseh straneh in narejal jim škrbine ob krajeh, da so izgledali kakor da so jih miške objele. Mucek seveda mu je pomagal. Celo belouški ste trkali svojimi zobnimi ob trdo skorjo, toda brezvapešno. Dosti greha in prepira se ni godilo med njimi, ko je trajala trda večerja. Belin je časih zarenčal in se zaletel v mucka, ko je silil na njegovo stran, in bi bil rad vgriznil ob krajec, ki ga je Belin že načel. Ta se je pa protivil, ker ni mogel trpeti, da bi ga bil mucek motil v mirni posesti. Mucek je nekoliko zagodrnjal (zanjergal) in nekoliko popihal, pa sta bila kmalo zopet dobra.

Ko opazujem te živalice pri črnih hlebcih, usiljuje se mi nehoti misel na dogodke, ki sem jih jaz sam doživel pri domači mizi, ko smo srebali ječmen iz velike skledе. Vrhana je bila ječmenove juhe skoraj do obrobja. Osem nas je bilo na družini, ki smo z lesenimi žlicami zajemali iz taiste skledе. Žlice so navadno plavale proti oni strani, kder je lukalo kaj črnkastega ven iz ječmena, n. pr. kak košček slastne prešičevine. Blizo takega koščeka vtapljalo se je vseh osem žlic h krati in vsaka bi bila rada rešila utonjenca iz globočine. A ker ga je bilo zadosti le za eno žlico, nastal je hud boj med nekastim orodjem. Žlica je kreača ob žlico in leseni čolnčiči, boreči se med seboj, povzročili so vrtinec, ki je pošiljal svoje valove proti skledinem obrobju. Sosed je časih udaril po žlici sosedovi, in vroče kapljice sikhle so iz skledе, in pokropile tega in

tega gosta, da je kar popustil svojo žlicó v redkem ječmenu. Tako stori mornar, ko je o hudi uri srečno priplul svojim čolnom do brega. Sam skoči na breg in ker vidi, da ne more otegniti čolna divji vihur, pusti, da ga vzame razkačeno morje.

Ker že govorim o razburkanem morju, naj še povem, kaj se je nekoč zgodilo pri polni skledi, ko so lesene žlice preveč brbale, ropotale in ploskale po redkem ječmenu. Stoloravnatelj se je bil razrdil, nam pograbil žlice iz rok in jih pometal pod mizo. — To ni bilo najhujše zlo. — Kos prašičevine je zajel žlico in ga bacnil v pepelnjak — to je bilo hujše. — Zgrabil je v jezi skledo iz izlil ječmenovo juho črez prah. To je že dostajalo bolj lačnih želodcev nego nas. — A da smo morali spat brez večerje in smo bili še tepeni, nas je bolelo!

(Dalje prih.)

SVOJI K SVOJIM!

Gostilna „Štoka“ staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 14 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša kraška in isterka vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejema naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 nč in najboljša isterka vina po 28 nč. — Za obila naročila se priporoča Ant. Brovedani. 104-8

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO vpisana zadruga z omejenim poročtvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato pre- skrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Belvedere št. 3)

pristopno zadrugičnikom in nezadrugičnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu (poprej Pertotovo)

10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvemi dvoranami, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in mrzlimi jedlimi.

Novi člani

se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtak od 6-7 ure zvečer in ob nedeljah od 9-10 ure predp. 104-22

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincov vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovanskih jeziki. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, Cl. kavarnar.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1, ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“ Via Gep- pa št. 18 poleg kavarne „Universo“ priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR.

E. Šverljuga, brivec v Stadion št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštno tiskalice. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo Cl.